

mi- og erhvervsministeren fastsætter bindende regler for det pågældende område.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2002.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at afgifter til Finanstilsynet skal have virkning fra den 1. januar 2002, da afgifter opkræves for et fuldt finansår. Det vil være forbundet med store administrative byrder, såfremt der skal foretages flere delopkrævninger indenfor et år. Opkrævning efter de foreslåede bestemmelser kan derfor kun foretages fra år 2002, såfremt bestemmelserne har virkning fra den 1. januar 2002.

I *stk. 3* foreslås det, at reglerne om pengeinstitutters leasingvirksomhed, de nye regler om supplerende kapital for så vidt angår pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og realkreditinstitutter samt den foreslåede ændring af straffebestemmelsen i bank- og sparekasseloven først træder i kraft 1. januar 2003. Forsikringsmæglernes indberetninger skal følge kalenderåret med virkning for indberetninger for kalenderåret 2001.

Til § 20

Efter *stk. 1* får forsikringsmæglere længere frist for indsendelse af indberetning det første år efter lovens ikrafttræden.

Forslaget til *stk. 2* skal lempe overgangen til de nye regler. Aftaler der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke overholder krayerne til restrisiko, vil ikke være ulovlige. Derimod vil de være omfattet af begrænsningen i bank- og sparekasselovens § 25, *stk. 1*. Der skal dog tilføjes, at Finanstilsynet efter lovens § 26 kan undtage fra § 25. Denne bestemmelse vil kunne finde anvendelse, hvis enkelte institutter får

problemer med begrænsningen som følge af de nye regler.

Det er ikke hensigten med de foreslåede regler, at de skal ændre ved eksisterende kautionsaftaler. Med den i *stk. 3* foreslåede overgangsregel begrænses virkningerne af de foreslåede regler om kaution således, at kun reglerne om skriftlig meddelelse inden for 3 måneder efter misligholdelse finder anvendelse på eksisterende kautionsaftaler og da kun for ydelser, der forfalder efter lovens ikrafttræden.

§ 20, *stk. 4* foreslår, at Finanstilsynets akkumulerede overskud til videreførsel opkræves i ekstra afgift over 4 år. Det akkumulerede overskud til videreførsel er uforbrugte bevillinger fra tidligere år, der kan bruges i efterfølgende finansår. Først når uforbrugte bevillinger er anvendt, opkrævedes de tilsvarende afgifter hos virksomhederne.

Fremover foreslås det, jf. § 75 a og § 75 k, at den opkrævede afgift svarer til Finanstilsynets udgiftsbetaling fratrukket salg af varer og tjenesteydelser samt renteindtægter, og at overskud og underskud reguleres på en opsparingskonto. Efter det nye forslag består det akkumulerede overskud af indbetalte afgifter. Overgangsbestemmelsen harmoniserer de to opsparingsbegreber.

Det foreslås, at afgiften fordeles forholdsmæssigt mellem de virksomheder, som betaler mere end minimumsafgiften.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at loven som udgangspunkt kan sættes i kraft på Færøerne og Grønland.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at der ikke for så vidt angår forsikringsvirksomhed og forsikringsformidling kan sættes regler i kraft på Færøerne.